

Binnen blijven

Als je een mooie naam hebt,
maar ze wordt nooit met warmte genoemd... wie ben je dan?

Als je je 'identiteit' moet buiten laten
en binnen op zoek moet naar wie je nog kunt zijn... wie ben je dan?

Als je vastgekneld zit in je barre verleden en je komt er niet toe
om te zien dat de toekomst nog kansen heeft... wie ben je dan?

Als je te vaak moest horen dat je maar klein bent
en je begint het bijna vanzelf te geloven... wie ben je dan?

Als je een fiere zoon van je vader bent,
maar je wordt ongenadig onderaan de ladder geplaatst... wie ben je dan?

Als je zo veel goeds hebt gedaan in je leven, maar de spijt knaagt sterk
om die ene misstap... wie ben je dan?

Als je met je voeten in het water staat,
maar je gaat gelukkig niet kopje onder... wie ben je dan?

Als je overhoop ligt door spanningen en kwaadheid
die je niet kwijt kunt... wie ben je dan?

Als het verschil tussen 'binnen' en 'buiten' iets vervaagt... wie zijn we dan samen?

Als je ongestoord vol liefde mocht opgroeien... wie ben je dan?

Als je altijd in een hoek werd geduwd
en je vindt de kracht om uit je hoek te komen
en te vertellen hoe je je voelt, dan ben je echt iemand.

Als je veroordeeld wordt en je heel klein voelt
en toch dankbaarheid uitspreekt, dan ben je echt iemand.

Als een examen begrijpelijk zwaar weegt,
maar je slaagt in het examen van het leven,
dan ben je echt iemand.

Als je eventjes het verleden loslaat en in handen neemt
en je luistert met volle aandacht en je wordt beluisterd met diepe warmte,
dan ben je echt iemand. Dan ben je graag gezien.

Echt graag gezien. Goddank!
We verdienen een kroon.

(Luc Vandenabeele schreef deze tekst als afsluiter van een gespreksgroep in de
gevangenis van Brugge.)